

Látogatás a női szállón...

Mindenfelé rend és tisztaság. A folyosó falain képek, a bejáratnál jobbra pedig gazdag, barátságos társalgó, valóságos csobbitja az ember. Kevesen vannak most itthon, de azért bármelyik szobát meg lehet nézni. Gondosan bevetett ágyak, kedves képek és renegeg aprócska, úgynevezett női „csecebecse” még az idegen számára is elárulja, hogy itt nők laknak. Az egyik szobában a délutáni síchire készülőket találjuk. Beszélgetni kezdünk a leány-szálló elöljáról. Elöljáróban csak annyit: Mindannyian elégedettek. Szabad idejüket igyekeznek

hasznosan, saját képzsükre felhasználni. A vilámmosság nehezen megy ugyan, de majd ezzel is boldogulnak. Marton Mária is gépkezelőnek készül, de elárulja, hogy gyakran kézimunkázgat és köt is. Most meg a szerepekre készülnek, mivel rövidesen bemutatkozik a kultúrgárda. Horváth Lajosné, az otthon kultúrfelelőse, bízik a jó szereplésben. Igaz, hogy gyakorlat még nincs, de a kedv megvan és ez a legfontosabb. A sportolás területén is jelentős változás lesz. Rövidesen elkészül a röplabda és a kézilabdapálya.

A munkafegyelem betartására szigorúan vigyáznak. — Síchthány még nincs. Erzik felelősségüket, amelynek egyik jellemzője, hogy a pontatlan munkatársnőket közösen nevelik meg. Szép és szabad életet élnek, de tudják, hogy mivel tartoznak ezért a természetben és a magánéletben egyaránt. Minden szobában van bízalmi, és tisztasági felelős. Mindössze egy kérdésük lenne a szálló lakóinak, amit Molnár Júlia, a szobabizalmi tolmácsol. Egy teknő van és ez bizony nem elegendő a mosáshoz. Állandó veszekedés van érte. Ha megfelelő számban bizo-

sítanák ezt is, sokat segítenének a tisztálkodásban. Javasoljuk a szálló vezetőségének, hogy vegyenek egy-két teknőt a lakók részére. Nem lenne teljes a kép, ha nem szólnánk Szabó Imréné elöljárónőről, a gondnokról. Jórészt neki köszönhető, hogy az országos versenyben első helyen végzett a szálló. De megbecsüljük a munkáját, több ajándékban és dícsératban részesült már. Ot is meg a munkáját is egy mondattal lehetne legjobban jellemezni, amit a szálló lakói mondtak róla: Szabó nénit úgy szeretjük, mint az édesanyjunkt.

A Petőfi-szálló önkormányzati munkájáról

A Petőfi 2-es szálló egyik szobájában a fiatalokkal beszélgettünk. Nemrég költöztek ide, alig két hónapja, de mindegyre elég rég ahhoz, hogy a kultúrunkkal, vagy a hasznos időtöltés valamilyen feltételével találkozzanak. — Az egész szórakozást a hetenként egyszer megtartandó mozielőadás jelenti. Van ugyan egy ping-pongasztal is, a Petőfi 1-es szállóban, ahová át lehetne menni, de az magában kevés.

Miklós János elvtárs megelégedne már egy futballabdával is, Takács János, Halrik Ferenc elvtársak szívesen vennék részt a kultúrunkban. Elmondták volna már kérésüket előbb is, de nem tudták kinek. — Mert szervezeti élet nincs. Véleménykuta-

tás, ami ugyancsak az önkormányzat munkatervének egyik pontja, ezideig még nem volt. — Legalább is ők nem tudnak róla. A munkatervbe ugyancsak beírták a társadalom tudományos, és egyéb ismeretterjesztő előadásokról hallottak ugyan valamit, de részt nem vettek egyikén sem. — Összegezve a szabadidő hasznos eltöltésének nem találták meg a módját. — Hiba ez, mert ahogy a női szállón tudták biztosítani rendszeresen a tartalmat, szórakozási feltételeket, úgy itt is lehetett volna. Miért nincs? Mert nehezebb az emberanyag? Mert a fiatal életű szálló lakóközösségnek az élete csak most van formálódóban? Ez nem jelenthet akadályokat. A kétségtelen meg-

lévő olyan lakókon kívül, akik nem érdeklődnek semmi iránt, van néhány másfajta ember is. — És legtöbbször ezeket az embereket keressék meg. A napokban megszületik a Petőfi 2. szálló kultúrterve is. Így a mulasztás egy részének pótlása lehetővé válik. — A gondnok szavai szerint, rövidesen megépítik a röplabda pályát. Kezdek el már most, ezeknek a valóban fontos változásoknak a propagálását. Gyűjtsék össze a sportolni és szórakozni vágyó elvtársakat, és mindennek előtt gondosan ügyeljenek, hogy a különböző megmozdulások folyamatosak legyenek. — Mert csak így válhat egy önkormányzati munkaterv gyakorlati értékké.

Könyvvásár a bányánál

Április 15-én reggel kissé izgatottan léptük át a bánya kapuját, ahol könyvvásárt kellett rendeznünk. Rájöttünk arra, hogy bányászaink szeretik a kultúrát és szívesen olvasnak. Egy bányász elvtárs jött oda először a könyvek iránt érdeklődni. Beszélgettünk vele a könyvekről és általában arról, hogy milyen könyveket szeretnek olvasni bányászaink. Beszélgetésünk során megtudtuk Huczki István elvtárostól, hogy bányászaink szeretik és szívesen olvassák a haladó szellemű könyveket. Emellett kedvelik a régi magyar klasszikus irodalmat, továbbá az új magyar és szovjet mesekönyveket és amiket szívesen vásárolnak gyermekeiknek, mintahogy ez be is bizonyosult a könyvvásár további óráiban. Huczki István elvtárral folytatott beszélgetésünk fontosnak bizonyult, mivel már mi is jobban tudtunk alkalmazkodni bányászaink ízléséhez. Így most már segíteni tudtunk a könyvek vásárlásában, ajánlataink-

kal. Örömmel tapasztaltuk, hogy Huczki elvtárs példáját követve egyre többen tanúsítottak érdeklődést az irodalom iránt. Kivették részüket a könyvvásárlásból: Kuglics Imre, Patonai József, Varga Sándor. Különösen széleskörű propagandát fejtett ki munkatársai között Tóth Árpád elvtárs, aki irodalmi munkatársait bevonta a könyvvásárlásba. Ezek az elvtársak azonban még csak egy rész a könyvek iránt érdeklődő tanúsított bányászainkból. Szilárd meggyőződésünk az, hogy a közeljövőben rendezendő könyvvásáron még többen fognak bennünket meglátogatni, s még nagyobb érdeklődést fognak tanúsítani. A könyvvásár végén örömmel tapasztaltuk, hogy a kultúra ezen szakaszán is bányászaink igen nagy érdeklődést tanúsítanak a szocialista irodalom iránt. Kerepesi Erzsébet és Steinhauer Ella VIII. oszt. úttörők.

Sikerrel mutatkozott be a városi dalárda

KINT NEKIVADULVA tombol, dühöng a szél, belekapaszkodik a kabát szárnyába és szinte kényszerít, hogy vele repülj. — Itélet idő. A Kultúrotthonban mégis sokan vannak és nagy érdeklődéssel várják a 8 órát, amikor az egykor oly népszerű, de oly hosszú idő óta hallgató várpalotai dalárda újra jelentkezik. — Szétgördül a függöny és a városunk életébe szinte beletartozó öreg, de mégis fiatal iskola igazgatója, Vass Gyula elvtárs üdvözlő a közönséget. A dal, az ének barátjai. Elsőnek az „Üdv néked pártunk” és a „Lendül a munka” dalokat adják elő. Száll az ének, betölti a termet, magával ragadja a hallgatókat a szelíd árnyalatú pianóból diadalmasan csap át a lagvadabb fortissimóba. És a dalárda újra énekel Ott a második sorban egyik fiatalnak a csillogó szemei is dalolnak a mellette éneklő idősebb ember arcáról pedig meghatott öröm sugárzik. Ebből a képből most érezni lehet

valamit. Egy kevés történelmet. Várpalota város dalkultúrájának történelmét. És a hallgatók? A hirtelen esendőt egyszerre szűnni alig akaró dübörgő taps töri meg és ebben az önkéntelen közös ünneplésben benne van az emberek dalárdájuk iránt érzett elismerése, köszönete és szeretete. Népdal egyvelegek. Milyen gazdag, milyen szép és mennyire a miénk nemzeti énekkultúránk. Az idő repül, a dalok követik egymást. Eljötték a pátiek is, hogy dalárdájukkal még gazdagabbá tegyék az est műsorát. A népdalokat a zene klasszikusai követik, Mozart, Beethoven, majd újra népdalok. Mennyi gyönyögség, mennyi szépség és mennyi erőteljes mondanivaló van a dalban. AMIKOR VÉGTER a műsor, azzal az érzéssel búcsúzunk, hogy régen várt kívánságunk valósult meg. Amiért hálásak vagyunk és amely hisszük, hogy a várpalotai dalárda egy gazdag fejlődő szakaszának kezdetét jelenti.

Nem hagyjuk abba...

Az elmúlt héten megjelent egy cikkünk „Van tábla — nincs versenynyilvánosság” címmel. Ebben az írásban az Ernő- és Ferenc-bánya versenytáblájáról írtunk, illetve a versenynyilvánosság elhanyagolásáról. A Ferenc-bányának használt a bírálat és rendezés vezetői a versenytábláját. Nem úgy az Ernő-bánya, amelynek versenytábláján 21-en még mindig a 2-i felírást látjuk, a már említett 5 névvel. Az Ernő-bányaiak azt gondolják magukban, minék versenynyilvánosság, úgy sincs tervteljesítés. A bánya valóban április hónapban mindössze két ízben ért el 100 százalékat. Nincs mit dicsőíteni eredményeivel, azonban egyéni teljesítők igenis vannak, meghozza sokan, akik jó eredményt érnek el és azokat feltétlen népszerűsíteni kell, mert ez egyik emelője a termelésnek, fokozza a versenykedvnek. Nem véletlen, s nem elválasztható jelenség a versenynyilvánosság elhanyagolása az Ernő-bányán — és a rossz eredmények. Nem állítjuk azt, ha holnap kiírják az előző napi versenyeredményeket, egyszerűbben megjavul a termelés, de azt igen, ha rendszeresen versenynyilvánossági munkát végeznek, nagyobb lesz az érdeklődés, a vetélkedés, ez pedig a termelés emelkedését vonja maga után. Javasoljuk most már másodszor két hét alatt az Ernő-bánya pártvezetésének, vezetőségének, szakszervezetének, nézzék utána a versenynyilvánosság kérdésének, javítsanak rajta. Hagyják abba azt a közömbösséget, amit a versenynyilvánossággal szemben tanúsítanak, mert mi a versenynyilvánosság megjavításáért, indított harcot, amíg ott rend nem lesz — nem hagyjuk abba. Figyelő.

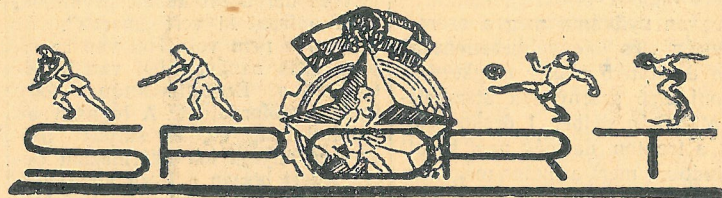
VÁRPALOTAI Bányász

A Városi Pártbizottság hetilapja. Felelős szerkesztő: Gara György. Felelős kiadó: Kertai Sándor. Szerkesztőség: Várpalota Bánya Veszprémmegei Nyomdával, Veszprém. Felelős vezető: Steltzer Ferenc.

A vegyesüzemiek újra élen vannak

A fatelep dolgozói ezen a héten is jó eredményt értek el. A fatelepi brigádok közül Erdész József csapata a legjobb 212 százalékkal, Marhoffer György csapata 169 százalékkal ér el. Burián József 153. és Ritecz György brigádja 141 százalékkal teljesíti tervét. A lakótelepi dolgozók közül Szabó László kőműves, és Szabó

József asztalos brigádja válik ki egyaránt 132 %-os eredménnyel. Kavecz Zoltán vízvezeték szerelő brigádja 119, és Kurucz László ács brigádja 112 százalékkal ér el. Ezek a dolgozók lelkiismeretes jó munkával segítik sajátmaguk életének jobbátételét és népgazdaságunk fejlődését.

Komlói Bányász—Várpalotai Bányász 3:0 (2:0)

Rendkívül szeles időben, sáros pályán, 1200 néző előtt került sor a két bányászcsapat találkozására. A találkozóhoz megérdemelten került ki győztesként a szebben és jobban játszó komlói csapat.

A hazaiak Sáfár — Kazári, Zsótér, Ikládi — Di Giovanni, Szabad — Hornyacsék, Kovács, Füzér, Kőműves, Borbély felállásban játszottak.

A sáros talaj és a nagy szél miatt nem lehet a labda útját kiszámítani, a legerősebben megrugott labda is alig vándorog. A komlói csapat kap lábra először, formás támadásokat vezet, a mi csatáraink annál gyöngébben játszanak. Az első gól a 14. percben esett, amikor Sáfár kiejtett labdáját a komlóiak a hálóba vágják. A második gól egy csuszátott fejessel esett. Támadgatunk, de nagyon verszegényen, semmi veszélyt nem jelentenek a lövések a komlói kapura.

A második félidő első percében van egy szép lefutásunk, de nem kíséri lövés. Majd ismét Komló jön fel, és megszerzik a harmadik gólt. Ezután már érdektelen a játék. Komló az eredmény megtartására törekszik, csatársorunkban pedig nincs lendítő erő. Nincs elgondolás, és ezért nem jelentünk veszélyt a komlói kapura.

Bírálat: Nem lehetett ráismerni a várpalotai csapatra, semmi elgondolás nem volt a játékban, kapkodás, fejetlenség jellemezte a játékot. A játékosok közül Zsótér és Ikládi tűnt ki, a többiek mélyen formájuk alatt játszottak. Kazári gyengébb volt a szokottnál, a két fedezet nem tudott labdákat adni előre, mert az összekötők nem jöttek hátra. A csatársorban senkit nem lehet megemlíteni.

A Pécsi Törekvés ellen sokkal jobb játékot kell mutatni, ha el akarjuk kerülni a szégyenteljes vereséget.

Kerékpár

A kerületi Béka Kupa versenyt Várpalotán rendezték meg vasárnap. A másodikfajú 60 km-es versenyen Kelnér József „Várpalotai Bányász” első lett. Ugyanezen a távon harmadik osztályban Baranyai Lajos, a Bányász versenyzője a második helyet foglalta el.

A serdülők versenyében 20

km-en: Kelemen Tibor „Várpalotai Bányász” lett az első. A második szinten a Bányász versenyzője, Vámosi István.

Öröndetes eredmény, hogy a rendkívül rossz időjárás ellenére is, versenyzőink jó eredményeket értek el.

Szikora József kerékpáros edző.

Atlétika

Folyó hó 24-én Veszprémben rendezendő 1955. évi megyei mezsei futóbajnokságon 10 várpalotai atléta vesz részt. Az indulással szá-

mításba vett atléták már két hete közös edzésen vesznek részt.

Deberle Ede.

Sakk

Folyó hó 17-én került sor Várpalota, Veszprém és Zirc válogatott sakkmérkőzésre.

Eredmények: Várpalota—Zirc 5:3, Veszprém—Várpalota 4:4. A Várpalotai Bányász színelt Szijjártó és Simon képviselte. Szijjártó győzött Zirc ellen és döntetlenül ért el a csillagos mesterjelölt Kovács (Veszprém) ellen. Si-

mon mindkét játszmáját megnyerte. Az eredmény még jobb is lehetett volna, ha nem történik meg, hogy két játékos felelőtlenül távol maradt. Így kellett játék nélkül két-két pontot leadni, ami azt vonta maga után, hogy csapatunk nem juthatott be a középdöntőbe.

Simon László

Ökölvívás

Április 17-én a vájáriskola tornatermében kerül lebonyolításra a „Várpalotai Bányász”, a várpalotai „Vadász Márton” MTH iskola és a „Dudari Bányász” ökölvívó mérkőzés. A várakozásnak megfelelően a 28 induló között a várpalotaiak végeztek az első helyen.

Ifjúsági légsúly: 1 Takács József (Várpalota). Ifjúsági harmatsúly: 1 Csordás József (Dudar). Ifjúsági pehelysúly: 1 Varga János (Dudar). Könnyűsúly: 1 Bongor Miklós (Várpalota). Kis-

váltósúly: 1 Kecskés István (Várpalota). Váltósúly: 1 Bacskódi János (Várpalota). Nagyváltó: 1 Horváth István (Várpalota). Középsúly: 1 Verner József (Várpalota). Kisebbsúly: 1 Pásztor Gábor (Várpalota).

A mérkőzés mintaszerű lebonyolításáért dícséret illeti Deák testnevelési elvtársat.

Fényes Károly

Várpalotai Nehézsúlyú Szöv. elnöke.

Torna

Vasárnap, április 17-én Veszprémben zajlott le az 1955. évi megyei atlétikai tornász csapatverseny. A lányok versenyében 9, a fiúk versenyében 7 csapat indult. Várpalotáról egy leány és egy fiú

csapat indult és mindkét csapat 4. helyen végzett.

Az erős megyei mezőnyben elért szép eredményhez gratulálunk és további sikereket kívánunk.

Récsey József

Torna Társ. Szöv. elnöke.